

til Egnen derovre. Jeg tror, at jeg skal være i Stand til at gjenemgaa netop de Spørgsmaal, som den ærede Indenrigsminister fremdrog og belyse dem paa en anden Maade, saaledes at det skal komme til at ligge klart for, at de i og for sig ikke ere byggede paa noget rigtigt Grundlag. Digekommissionen har allerførst erklæret, at der paa Syd-Falster var en god Høst i Aar. Ja, naar vi tale om Syd-Falster, tror jeg, man kan give Digekommissionen Medhold, men naar man taler om den Del af Falster, der har været oversvømmet navnlig af den sidste Stormflod — det var vist den 10de Februar 1874 — saa er det noget ganske Andet end en god Høst, de have havt i Aar. Der er Gaarde, hvor man tidligere har avlet mellem 10 og 12 Fald, hvor der ifjor avledes 3 Fald, og hvor man i Aar ifkun har avlet 5 Fald. Det er paa disse oversvømmede Jorder, og det kan ikke siges at have været nogen god Høst, det er forfæret. Der er andre Steder, hvor det kan siges at være en Smule bedre, nemlig hvor Jorderne ere muldrige, men lige ved Siden af, hvor der er Lerjord, viser det sig, at Høsten har været meget, meget ringere, idet disse Jorder holde paa de salte Stoffer, som i sin Tid ere bibragte dem ved Oversvømmelser, hvorimod disse paa Muldjord lettere udfyldes, og Følgen deraf er, at paa lettere Muldjord begynder man at kunne avle, men paa stærke Jorder viser det sig, at man ikke nær kan sige, at der har været en god Høst. Jeg skal tilføje, at endogaa paa Bøtø, hvor der er let Jord, og hvor man tidligere har høstet mellem 10 og 12 Fald, har man i Aar ikke høstet 5 Fald. Altsaa, denne Erklæring fra Digekommissionen, at der har været en god Høst blandt disse Folk, hvis Jorder have været oversvømmede, og som trykkes af Digebyrden, er ikke saa fuldstændig rigtig som ønskeligt. Hvad Digekommissionen end yderligere bygger paa, er, at der ikke er indkommet tilstrækkelige Ansøgninger om Centralkomiteens Midler, som ere stillede til Disposition for Komiteerne til Udbeling. Men hvorpaa bygger man dette, og hvad er Grunden dertil? — Grunden dertil er udelukkende den, at Bøjsendtgjørelsen om, at Ansøgninger i den Anledning kunde indgives, var saaledes stilet, at kun den mindste Del af de Skadelidte, de, hvem ellers Byrdens Tryk vilde blive for haard, kunde søge, nemlig hovedsagelig Husmænd, Parcellister eller fattige Lodsseiere. Følgen deraf er, at der saa godt som ikke fra hele Gaardmandstanden er indkommet nogen Ansøgning. Kun et Par Enkelte, som ligefrem ere opfordrede af Digekommissionen selv, have indgivet Ansøgning, og Grunden ligger udelukkende i den Maade, hvorpaa Bøjsendtgjørelsen var stilet, saa at Enhver maatte tro, at det ikke var muligt, at de kunde faae Noget, at det ikke var dem, der skulde eller maatte indgive Ansøgning. Et ganske mærkeligt Exempel fremkommer ogsaa fra Digekommissionen. De Herrere vide

og ere blevene tilstrækkelig bekendte med under Forhandlingerne her i Thinget, at der bestaar et stort Aktieselskab derovre til Udtørring af Bøtø Noer. Her fremsfører Digekommissionen, at disse Aktier oprindelig stod i 100 Rd., men nu koste de 1,000 Kr., og det ansøge de som Exempel paa, at Forholdene derovre ere saa gode, Udfigterne saa glimrende, at man i Grunden slet ikke behøver et saadant yderligere Tilskud. Men det forbauser mig virkelig, at en saadan Fremstilling tør komme frem overfor den høitærede Regjering. Ganske vist er det oprindelige Bøjs for Aktierne kun 100 Rd.; men de Tilskud, som ere givne, gjøre, at hver enkelt Aktie staar i over 400 Rd., og naar dertil kommer Kapitalforentning — jeg tror, Aktierne indbetales 1861 — ville De se, at naar man har søgt at give det Skin af, at Aktierne kun staa Eierne i 100 Rd., men at de kunne faae 500 Rd. for dem, saa er det, jeg vil ikke sige at putte Blaar i Dinene paa Regjeringen, men dog en Fremstilling, man ikke burde tillade sig overfor den. Saa er der fremsført et Exempel paa, hvad disse Aktier koste, og navnlig at der ved en Auktion skal være budt godt 1000 Kr. for saadanne Aktier, men at Budet ikke blev modtaget. Men hvad var Grunden dertil. Grunden dertil var, at Aktierne stode i Forbindelse med en anden Eiendom, en Bondegård, og at Budet, der faldt paa den samlede Eiendom, samtlige Matrixenumre tilligemed Aktier, var saaledes, at man foretrak at tage Budet for den samlede Eiendom, saa at Aktierne gik ind derunder. Nu siger man, at der blev budt saameget, men at det dog ikke blev modtaget; men dette ligger da som sagt ene og alene i, at det gik ind under den samlede Eiendom, saa heller ikke der har Digekommissionens Erklæring mindste Hold eller Grund. Saa henviser man til, at Eiendommene paa Bøtø have faaet en stigende Værdi endog efter Stormfloden og det i en temmelig betydelig Grad. Ogsaa der tror jeg, man er temmelig stærkt paa Afveie. Jeg veed, at der er folgt en Gaard derovre ved Auktion, hvor en af Prioritetshaverne maatte overtage den for at vedde sine Penge; ved tredje Auktion havde denne Prioritetshaver det høieste Bud, men ved fjerde Auktion overbyder en anden Prioritetshaver, som har 4,000 Rd. efter ham, ham med et halvt Hundrede, blot for at dække sig. Oprindeligt staar der altsaa i en Eiendom 8,000 Kr. mere, end den koster ved Auktion. Navnlig er der imidlertid henvist til et Exempel med Hensyn til en Gaard, og Mandens Navn er nævnt i Kommissionens Erklæring, det er en Lange paa Bøtø. Hans Gaard skal før Stormfloden være ansat til 28,000 Kr. og skal nu i Følge en foregaaet Handel være anslaaet til 60,000 Kr. Ja, der er Digekommissionens Erklæring fuldstændig rigtig, men Omstændighederne ved, at Gaarden er anslaaet til den Værdi, ere saa færegne, at man virkelig maa undres derover. Den Mand, som